

Bilag.

De i Kommissionens Betænkning indeholdte Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag ere saalydende:

Kap. I. Gesandtskaber.

ad §§ 1—4.

§§ 1 og 3 fastsætter de danske diplomatiske Embeders og Bestillingers forskellige Grader. Blandt de faste Missionschefer nævnes ikke Ambassadører, da Danmark ikke kan antages at have Brug for faste Gesandter af denne Klasse, der i alt Fald i Europa kun anvendes af Stormagterne. Dog vil der ved Udsendelsen af ekstraordinære Gesandtskaber for at repræsentere Kongen ved særlige Lejligheder f. Eks. Kroninger, undtagelsesvis kunne blive Anvendelse for Ambassadører. Hertil er Hensyn taget ved Affattelsen af § 1. Faste Chargés d'affaires Poster har Danmark ikke i Øjeblikket, men en saadan Post er foreslaet i § 5. Ikke heller findes der for Tiden Legationsraader i det danske diplomatiske Korps, og der er næppe Grund til at indføre denne Embedsgrad, der iøvrigt anvendes i de fleste europæiske Stater. Vilde man fastslaa Anvendelsen af en Legationsraad i Stedet for en Legationssekretær ved enkelte Gesandtskaber, vilde Regeringens Frihed til at omflytte det underordnede diplomatiske Personale blive indskrænket, hvilket næppe turde være ønskeligt. Derimod synes det at anbefale sig, at Regeringen faar Ret til at give ældre Legationssekretærer Titel af Legationsraad paa Steder, hvor denne Grad er almindelig benyttet ved andre Landes Gesandtskaber. En hertil sigtende Bestemmelse findes i Forslagets § 24.

Af Staten ansatte lønnede Kancellister findes i Øjeblikket ikke ved noget dansk Gesandtskab; men der turde være Grund til at ansætte saadanne Bestillingsmænd ved enkelte Gesandtskaber, hvor Skriverarbejdet er forholdsvis betydeligt. Ikke heller er der for Tiden knyttet særlig sagkyndige til noget Gesandtskab. At Adgangen dertil bør holdes aaben, behøver næppe videre Paavisning.

Om Gesandtskabernes Forhold til Konsulaterne se Kommissionsbetænkningen Kap. II Side 10—13.

ad § 5.

Af de nuværende Gesandtskaber er kun det i Christiania oprettet ved Lov (af 22. November 1905), medens de andre alene gennem Bevillinger paa Finansloven have Lovgivningsmagts Sanktion. Da Trangen til faste danske Gesandtskaber i fremmede Lande ikke kan ventes at undergaa jævnlige eller pludselige Forandringer, er der næppe nogen Betænkelighed ved nu at fastslaa, hvor saadanne Poster skal findes, saaledes at Forandring deri kun kan ske ved almindelig Lov. En saadan Bestemmelse synes at have en naturlig Plads i den almindelige Organisationslov, og den frembyder for Regeringen den Fordel, at den med større Tryghed kan lægge sine Planer for de enkelte Diplomaters Anvendelse i en længere Fremtid og faar fastere Grund at staa paa under Forhandlinger med fremmede Regeringer angaaende den gensidige diplomatiske Repræsentation. Et dertil sigtende Forslag er derfor optaget i § 5, dog indeholdende den Lempelse, at samtidig Akkreditering andetsteds af de i Paragraffen nævnte Gesandtskaber skal kunne ske uden Hjemmel i en særlig Lov, naar blot de fornødne Midler dertil staa til Regeringens Raadighed.